

i København eller i en anden stor By, saa du igen kunde være sammen med din gamle Omgangskreds; for det maa du trænge til, det kan jeg godt forstaa.“

Emanuel havde løftet Hovedet og saa' overrasket hen paa hende.

„Men vil du da det, Hansine?“

„Jeg?“ sagde hun og bøjede sig lidt dybere ned over sine Shawlsfrynser, som hun under hele Samtalen havde glattet paa. „Jeg vil helst det, som jeg tror kan være det bedste for os allesammen.“

V.

Allerede den følgende Dag kørte Emanuel ind til Stiftsbyen for at udtale sig for Bispen og anmode om Afsked fra sit Embede; og næsten hele Eftermiddagen gik Hansine rastløs frem og tilbage i en af Havens lange Alléer, — hyllende sig ind i et lille Uldtørklæde, som om hun frøs — og ventede paa hans Hjemkomst. Hvert Øjeblik steg hun op paa den lille Jordhøj, hvorfra man